

תפ"ח 16535/03/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

01 אפריל 2024

תפ"ח 16535-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' הנשיאה אסתר הלמן - אב"ד
כב' ס. הנשיאה השופט סאב דבור
כב' השופטת יפעת שטרית
המאשימה מדינת ישראל
נגד פלוני
הנאשם

נוכחים :

בשם המאשימה : עו"ד ערן לוף

בשם הנאשם : עו"ד נטע לב

הנאשם בעצמו

הכרעת דין וגזר דין

1. הנאשם, יליד 1991, הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן (כא/1), לפיהן - בהיותו קטין ביצע בארבעה מתלוננים שונים, קטינים אף הם, עבירות מין שעניינן - **מעשים מגונים בנסיבות מחמירות (מקרים רבים)** - עבירה לפי סעיפים 348(ב) + 354(ג)(1)(2)(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; **וגרם מעשה סדום**- עבירה לפי סעיפים 347(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) + 354(ג)(1)(2)(ב) לחוק העונשין. + 350 לחוק העונשין.

2. על פי כתב האישום המתוקן מיום 13.2.2023, י.פ יליד 1997 (להלן: "י"), ב.פ יליד 1999 (להלן: "ב"), ו- ד.פ יליד 2001 (להלן: "ד"), הינם אחים אשר במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו קטינים. ש.א. יליד 2002 (להלן: "ש") התגורר אף הוא במועדים הרלוונטיים באותו ישוב, ואף הוא היה אז קטין (כולם יחד להלן: "המתלוננים").

במועדים הרלוונטיים התגורר הנאשם, שהיה אף הוא קטין עם משפחתו באותו ישוב. המתלוננים, שהיו חבריהם של אחיו הצעירים של הנאשם, נהגו לבקר אותם בביתם. בין הנאשם לבין ארבעת המתלוננים קיים פער גילאים שנע בין 5 ל - 10 שנים.

בשנת 2008 או בסמוך לכך, נהג י' שהיה באותה עת כבן 11 שנים, לבקר את אחיו של הנאשם, בביתו. במהלך ביקורים אלו, במספר הזדמנויות, קרא הנאשם ל- י' לחדרו. לעיתים, כדי לפתות אותו להיכנס לחדרו, נהג הנאשם להציע ל- י' כסף או דבר מתיקה. באותן הזדמנויות, בהיותם בחדרו, אמר הנאשם ל- י' לגעת באיבר מינו. תחילה, אמר הנאשם ל- י' לגעת באיבר מינו מעל למכנסיו, בהמשך אמר לו לגעת באיבר מינו מעל לתחתוניו, ואחר כך אמר לו לגעת ולאונן את איבר מינו החשוף. י' מילא אחר אמירות הנאשם. הנאשם אמר ל- י' שאם הוא יעשה כדבריו הוא יתקין לו סרטונים בנגן המדיה שלו (MP4).

במהלך שנת 2008 - 2009 או בסמוך לכך, כאשר ש' היה בכתה א' הוא נהג לבקר בבית הנאשם את אחד מאחיו של הנאשם. במהלך התקופה, במספר הזדמנויות לאורך כשנה, כאשר ש' ביקר בבית הנאשם או במקומות מפגש לבני הנוער במושב, הורה הנאשם ל- ש' לגעת באיבר מינו. תחילה אמר הנאשם ל- ש' לגעת באיבר מינו מעל למכנסיו ובהמשך מעל לתחתוניו. הנאשם נהג להחביא מתחת לתחתוניו כסף ודברי מתיקה ואמר ל- ש' לחפשם, כך שש' נגע באיבר מינו החשוף. עפ"י הוראת הנאשם, נגע ש' ואונן את איבר מינו של הנאשם.

במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, במהלך התקופה, בחדרו, אמר הנאשם ל- ש' למצוץ את איבר מינו. ש' סירב והנאשם מצץ את איבר מינו של ש'.

במהלך שנת 2007 - 2008 או בסמוך לכך ולאורך כחצי שנה נהג ב', שהיה כבן 9, לבקר את אחיו של הנאשם, בביתו. במהלך ביקורים אלו, במספר הזדמנויות, קרא הנאשם ל- ב' לחדרו. תחילה, נהג הנאשם לקחת את ידו של ב' ולהניחה על רגלו ובטנו, ובהמשך, לקח את ידו והניחה על איבר מינו. הנאשם אמר ל- ב' שהם ישחקו במשחק במסגרתו הוא הפשיל את מכנסיו ואת תחתוניו, הניח מטבע על איבר מינו ואמר ל- ב' לאחוז באיבר מינו ולנענעו עד שהגיע לסיפוק.

במהלך שנת 2006 - 2008 או בסמוך לכך במספר הזדמנויות, נהג ד' שהיה כבן 7, לבקר את אחיו של הנאשם בביתו, לעיתים יחד עם ש'. במהלך הביקורים, במספר הזדמנויות, הצטרף הנאשם אל אחיו שאירח את חבריו, התיישב ליד ד', לקח את ידו, הכניסה לתוך מכנסיו וגרם ל- ד' לאחוז באיבר מינו. כאשר ד' ניסה להוציא את ידו מתוך מכנסיו של הנאשם, אחז הנאשם בידו ולא הניח לו להוציאה. בהמשך לאמור, במספר הזדמנויות, לקח הנאשם את ד' לחדרו, נתן לו ממתקים או כסף, הפשיל את מכנסיו ואת תחתוניו והורה לד' לאונן את איבר מינו. ד' מילא אחר הוראת הנאשם. בחלק מאותן הזדמנויות הנאשם הגיע לסיפוק מיני.

על פי כתב האישום, במעשים אלה, עשה הנאשם במתלוננים, בעת שאלו היו קטינים שטרם מלאו להם 16 שנים, מעשים מגונים לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיני, שלא בהסכמתם. בנוסף עשה הנאשם ב- ש', בעת שהיה קטין שטרם מלאו לו 16 שנים, מעשה סדום שלא בהסכמתו.

3. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון, שהושג בעקבות הליך גישור, בו נטלו חלק גם המתלוננים. במסגרת ההסדר, הוסכם כי הנאשם יחזור בו מכפירתו ויודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. בהיות הנאשם קטין בעת ביצוע העבירות, הוסכם כי בשלב הראשון ייקבע שהנאשם ביצע את

העבירות המיוחסות לו, ולאחר קבלת התסקיר בעניינו הוא יורשע בהן.

לעניין העונש, הוסכם בין הצדדים כי בכפוף לקבלת תסקירים חיוביים בעניינו, יוטלו על הנאשם של"צ בהיקף המקסימלי האפשרי, צו מבחן, אשר יתייחס גם לטיפול הקשור לעבירות בהן הודה וגם למעקב הפסיכיאטרי בו הוא לוקח חלק, מאסר על תנאי, ופיצוי משמעותי לארבעת המתלוננים. מנגד הוסכם כי ככל שהתסקירים בעניינו של הנאשם יהיו שליליים, יהיה הטיעון לעונש פתוח.

מלבד שליחת הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, הוסכם בין הצדדים כי תוגש חוות דעת להערכת מסוכנותו המינית של הנאשם. עוד ביקשה ב"כ המאשימה כי יוגשו תסקירים אודות נפגעי עבירה בעניינם של ארבעת המתלוננים.

4. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים, מהם עולה כי ההליך הטיפולי בעניינו היה רצוף עליות ומורדות. עם זאת, במסגרת התסקיר הסופי מיום 25.2.2024, דווח כי הנאשם מגיע באופן עקבי ורציף לטיפול במרכז לשיקום מונע "שלום בניין", המיועד לאוכלוסייה דתית וחרדית. בשיחה עמו מסר הנאשם שהוא מכיר בערכו של הטיפול ומרגיש כי הוא מסייע לו לחולל שינוי מחשבתי. הוא גילה אמביוולנטיות לגבי המשך הטיפול והתקשה לשוחח בפירוט על פרטי העבירות.

מדיווח שנמסר מטעם מרכז "שלום בניין" עולה כי הנאשם מגיע בעקביות לטיפול. לאור עבודה טיפולית, איטית ואמפטית שנערכה עמו, ולאחר שנרכש אמונו והוא התרגל לסטינג הטיפולי, הנאשם משתף בחוויות שעבר ושעובר, מתייחס ברצינות לטיפול ולתכנון, ומבצע את המשימות אליהן נדרש. צוין כי הנאשם מכיר בפגיעות שביצע ומביע חרטה עליהן, הוא חש אכזבה מהתנהלותו בעת ביצוע העבירות, דבר שגורם לו לדכדוך ומיסר אותו. הרושם של המטפל הוא כי הנאשם מקבל על עצמו אחריות על הטיפול ועל מה שביצע בעבר, והוא מבטא רצון כן להימנע מפגיעות נוספות. כן צוין כי הנאשם ובני משפחתו משלמים מחיר אישי בגין מעשיו, ולצד זאת נושא הנאשם תקווה כי יוכל לשקם את חייו ולהקים משפחה.

לצד זאת, הודגש כי הנאשם מתמודד עם מחלת נפש ועם מכלול נסיבות החיים אליהם נקלע. החיים כרווק עם הורים מתבגרים, החסר בחיי חברה, בקשרים חברתיים מתמשכים או הדוקים, החסר בזוגיות והחלום הלא ממומש להקים משפחה, נותנים בו את אותותיהם. צוין כי הטיפול ממוקד גם בסיוע לנאשם ברכישת כלים להתמודד עם מחשבות שליליות בכלל ועם עיוותי חשיבה בפרט, לרכוש שליטה בתהליך קבלת ההחלטות, לפתח את המודעות העצמית, לחזק את האמון בטוב שבו ולקדם פיתוח של חיים נורמטיביים, הכוללים סדר יום, חברים, עיסוק, תרבות, שעות פנאי במסגרת מגבלותיו, ובתוך כך גם העמקה במשמעות הכוונה שלו להתחנן ולהקים משפחה.

בשונה ממה שנאמר בשיחה עם שירות המבחן, המטפל דיווח כי שוחח עם הנאשם על הצורך בהמשך טיפול, גם במסגרת צו מבחן, והנאשם ביטא נכונות לכך. עוד צוין כי מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי לא נרשמו עבירות חדשות לחובתו.

שירות המבחן ציין בין כלל הנתונים כי ההערכה בדבר רמת המסוכנות המינית של הנאשם, בהתאם לחוות הדעת מיום 4/5/2023 דורגה כנמוכה- בינונית.

בשקלול מכלול הגורמים, הגיע שירות המבחן למסקנה כי ככל שהנאשם יבטא נכונות להמשיך בטיפול, ימליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית בעניינו, אשר תשקול את נסיבותיו האישיות המורכבות, ובכלל זה מצבו הנפשי, קבלת האחריות וההתרשמות מחרטה כנה, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות מבלי שנרשמו לחובתו עבירות חדשות, וכן שיתוף פעולה בטיפול חרף קשייו בכך.

לפיכך המליץ שירות המבחן להימנע מעונש מאסר, ותחת זאת המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, אשר יאפשר המשך הטיפול במרכז "שלום בניך". כן המליץ שירות המבחן כי ברכיבי גזר הדין יכלול מרכיב שעניינו פיצוי כספי למתלוננים.

נוסיף, כי על פי החלטתנו הוגשו תסקירים משלימים תוך התייחסות לאפשרות שהנאשם יבצע של"צ, אפשרות שלא נלקחה בחשבון בתסקיר המסכם. בתחילה, הוגש תסקיר (ביום 13.3.24) במסגרתו הסביר שירות המבחן כי הנאשם לא שיתף פעולה עם הכנת תכנית מתאימה, הביע חוסר עניין והעלה חשש מפני קושי לבצע עבודות כאלה, לכן לא גובשה תכנית של"צ והרושם היה שהוא חסר מוטיבציה, מה שיקשה עליו להשלים את ביצוע הצו, אם יוטל עליו.

כעבור מספר ימים, (ביום 21.3.24) הוגש תסקיר נוסף, ממנו עולה כי הנאשם פנה לשירות המבחן בבקשה שתוכן עבור תכנית של"צ. הוסברה לו המחויבות הנדרשת לשם ביצוע הצו, הוא הביע עמדה קורבנית, אולם לצד זאת ביטא השלמה מסוימת עם האפשרות של הטלת הצו וביצע את מה שנדרש ממנו לצורך הכנת תכנית של"צ. סיכומו של דבר, שירות המבחן הציע תכנית של"צ במסגרת בית התמחוי "כרמי העיר" וביקש שיובהרו לנאשם משמעותם של צווי המבחן והשל"צ וההשלכות האפשריות במקרה שבו לא יעמוד בביצוע הצווים כנדרש.

5. בעניינו של הנאשם הוגשה כאמור גם חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות, אשר קבעה כי שילובם של גורמי הסיכון הסטטיים, המבוססים על הספרות המקצועית בתחום המסוכנות המינית, גורמי הסיכון הדינאמיים וההתרשמות הקלינית, מצביעים על כך שרמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו הינה נמוכה - בינונית לטווח הארוך.

6. עוד נציין כי בשלב מוקדם של ההליך הופנה הנאשם לבדיקה על ידי הפסיכיאטר המחוזי לאחר שאושפז בכפיה בבית החולים הפסיכיאטרי כפר שאול, על ידי הפסיכיאטר המחוזי בעקבות התדרדרות במצבו. בחוות דעתו של הפסיכיאטר המחוזי מיום 13.11.22 פורטה ההיסטוריה הרפואית של הנאשם בהיבט זה ונקבע כי הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין נכון למועד הבדיקה, אולם מצב זה יכול להשתנות לאחר טיפול נוסף. הערכה זו השתנתה לאחר שהנאשם שוחרר מן האשפוז ובחוות הדעת מיום 28.12.22 נקבע כי הוא כשיר לעמוד לדין.

7. לבקשת המאשימה הוגשו לפתחנו גם תסקירי נפגעי עבירה בעניינם של ארבעת המתלוננים. בנסיבות

העניין, מטעמים של צנעת הפרט, לא מצאנו להרחיב ודי אם נאמר כי אלו מלמדים על תמונת נזק חמורה שנגרמה למתלוננים במישורים רבים של החיים, כאשר החוויה הטראומטית שעברו נצרבה בגופם ובנפשם, והיא גורמת להם למצוקה ולטלטלה רגשית, ומהווה זיכרון חי ותמידי, על אף הזמן שחלף מאז הפגיעה.

8. הצדדים טענו בפנינו וביקשו לאמץ את הסדר הטיעון, באופן בו הנאשם יורשע בדין וייגזרו עליו צו לעבודות של"צ, צו מבחן (באשר לאורכו הם חלוקים ביניהם), מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה.

9. ב"כ המאשימה הדגישה את העובדה כי העבירות בהן הודה הנאשם בוצעו כאשר הוא, כמו גם נפגעי העבירות היו קטינים. מנגד, הפנתה לאופי המעשים, הכוללים התנהלות ששבה וחזרה על עצמה, לפער הגילאים בין הנאשם למתלוננים, ובעיקר לכאב ולסבל שנגרמו להם, כפי שהדבר מוצא ביטוי בתסקירי נפגעי העבירה שהוגשו בעניינם. עוד ציינה את הענישה החמורה הקבועה בצד העבירות, אשר בביצוען הודה הנאשם.

ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי במסגרת ההסדר נלקחו בחשבון כלל השיקולים הרלוונטיים, לרבות היותם של כל המעורבים קטינים, העובדה שכתב האישום הוגש תחת אישור היועץ המשפטי בשל התיישנות, חלוף השנים מאז הפגיעה, העובדה שהנאשם הודה ובכך חסך מהמתלוננים את הצורך להעיד, ומצבו הנפשי של הנאשם. עוד ציינה כי ההסדר נעשה לאחר הליך גישור ארוך, שבחלקו נטלו חלק נפגעי העבירה בעצמם. אלה שוחחו עם השופט המגשר, והביעו את הסכמתם להסדר.

ב"כ המאשימה טענה עוד כי כעולה מהתסקירים, תחילת ההליך הטיפולי של הנאשם הייתה "מקרטעת", אך בתסקיר הסופי ניתן לראות כי הנאשם, שהוא כאמור, מתמודד נפש, מגיע לטיפול ומדווח שזה מסייע לו, מתחרט על הפגיעות, וההתרשמות היא כי הוא לוקח אחריות על מעשיו. נוכח האמור נטען, כי קיים צבר נסיבות חריגות, מיוחדות לתיק זה, מכוחן ניתן לקבוע שהתסקיר הסופי הינו חיובי, ובהתאם, לכבד את ההסדר שהושג. עם זאת עתרה כי צו המבחן שיוטל על הנאשם יהיה לתקופה ארוכה מזו עליה המליץ שירות המבחן.

10. באת כוח הנאשם עתרה אף היא לאמץ את הסדר הטיעון, ככזה הלוקח בחשבון את מגבלותיו ויכולותיו של הנאשם. בטיעוניה הפנתה, בין היתר, ללקיחת האחריות של הנאשם שהחלה עוד כשנתיים בטרם החלה החקירה המשטרתית, כאשר חשף את המעשים בפני רב המושב וביקש לפצות את המתלוננים, וזאת עוד בטרם סיפרו על כך המתלוננים. עוד הפנתה למצבו הנפשי של הנאשם, אשר מתגורר עם הוריו ונתמך בהם, מקבל סיוע פסיכיאטרי, ובמהלך השנים האחרונות היו לו מספר ניסיונות לשים קץ לחייו. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי מבלי להקל ראש בעבירות, יש לקחת בחשבון את הזמן הרב שחלף מאז ביצוע המעשים, קרוב ל-20 שנה, כאשר הנאשם היה קטין ומאז לא נפתחו לו תיקים חדשים. הנאשם שירת בצורה מסודרת בצבא, אך בשלב מאוחר יותר פרצה מחלת הנפש והוא נמצא בטיפולים רציפים.

לדבריה, ההליך המשפטי לא היה קל עבור הנאשם, הוא ממשיך בטיפול בו החל במסגרת שירות המבחן, ונוכח

קשייו המליץ שירות המבחן להסתפק בשנת מבחן אחת. המלצה זו ביקשה באת כוחו של הנאשם לאמץ.

באת כוחו של הנאשם הבהירה כי הוא נכון לבצע של"צ, כפי שהוסכם בהסדר הטיעון. לעניין זה ביקשה כי שירות המבחן ימצא מקום שתואם ליכולותיו ולמאפייניו של הנאשם, לצד צו מבחן לשנה אחת, בהתאם להמלצת שירות המבחן, המלצות שניתנו בהתחשב בקשיים מהם סובל הנאשם. (כאמור, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש התבקש שירות המבחן להתייחס לאפשרות שהנאשם יבצע של"צ ובפנינו כיום תסקיר משלים, בו נכללה תכנית של"צ מוצעת לאחר שהנאשם הביע נכונות להתחייב לבצעה). לעניין שיעור הפיצויים בהם יחויב הנאשם בגזר הדין, נטען כי יש לקחת בחשבון שבמסגרת הידברות באמצעות רב הקהילה, כבר שילמה משפחת הנאשם למתלוננים יחדיו סך של 20,000 ₪ כפיצוי (ענ"פ 1). עוד בהקשר זה ביקשה באת כוחו של הנאשם לתת משקל גם לכך שבסופו של יום מרבית הפיצוי יפול על כתפיהם של הורי הנאשם, אשר מפרנסים אותו, וכן לעובדה שמשפחת הנאשם עקרה את חייה מהמושב לאחר שהתגלה האירוע, ומאז הם גרים בירושלים יחד עם הנאשם.

11. הנאשם, מצדו, בחר שלא להוסיף על הנטען באמצעות באת כוחו.

דין והכרעה

12. בהתאם להסכמת הצדדים בהסדר הטיעון, ולאור המפורט בתסקיר שירות המבחן, אנו מורים על הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

13. כמפורט לעיל, הצדדים הגיעו לידי הסדר, הכולל בסופו של יום גם הסכמה באשר לעונשים שיוטלו על הנאשם. בהקשר זה, נפסק על ידי בית המשפט העליון, כי על אף שבית המשפט איננו פטור מלבחון בעצמו את שיקולי הענישה גם כאשר מוצג בפניו הסדר טיעון, הרי שלא ימהר להתערב בעונש שהוסכם בין הצדדים, וזאת בשים לב להלכות שנקבעו בעבר באשר למידת ההתערבות בהסדרי טיעון, לאור שיקול הדעת הנתון למאשימה והחזקה כי היא פועלת במסגרת שיקול דעתה בהשגת ההסדר, תוך שקלול מלוא הנתונים הנדרשים. (ע"פ 3856/13 גוני נ. **מדינת ישראל**, (3.2.14), ע"פ 5845/14 **אסט נ. מדינת ישראל** (20/04/16) וע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.04.2017)).

14. בנוסף, יש לזכור כי הנאשם ביצע את העבירות בהיותו קטין. משכך, על ענישתו חל חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א - 1971.

כידוע, השיקול המנחה בענישת קטינים הוא השיקול השיקומי, ובהתאם, בבואו לגזור את דינו של קטין שהורשע בפלילים בכלל, ובעבירות מין בפרט, מקנה בית המשפט משקל יתר לנסיבותיו האישיות של הקטין ולסיכויי להשתקם (ראו ע"פ 3203/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20/11/2013)).

15. זאת ועוד, כבר נקבע כי להמלצות תסקירי שירות המבחן בעניינם של קטינים משקל מיוחד, גם אם בית המשפט אינו מחויב, כדרך קבע, ליתן משקל מכריע לשיקולי שיקומו של הנאשם הקטין על פני שיקולים אחרים (ע"פ 5593/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21/10/2021)).

במקרה דנן, חרף קשיים שעלו לאורך ההליך הטיפולי, המליץ בסופו של יום שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר על הנאשם, ותחת זאת המליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, אשר יאפשר את המשך הטיפול בו החל.

כאמור, רמת המסוכנות המינית של הנאשם הוערכה כנמוכה - בינונית לטווח הארוך.

16. נוסף, כי בין נסיבותיו הייחודיות של המקרה שלפנינו ניתן אף להפנות למצבו הנפשי של הנאשם, כפי שזה משתקף, בין היתר, מחוות הדעת הפסיכיאטריות, שהוגשו בעניינו, לזמן הרב שחלף מאז בוצעו העבירות, תקופה במהלכה לא הסתבך הנאשם בביצוע עבירות נוספות, לעובדה שכתב האישום הוגש תחת אישור היועץ המשפטי לממשלה בשל התיישנות, להודאתו המוקדמת של הנאשם בביצוע העבירות, הודאה אשר חסכה את עדות המתלוננים, והסכמתם של אלו להסדר, במסגרת הליך הגישור.

17. בנסיבות אלה, ואף שנתנו דעתנו לנסיבות בהן בוצעו העבירות, לחומרתן הרבה ולנזק הקשה שנגרם למתלוננים, שוכנענו כי אין עילה לדחות את ההסדר ונכון יהא לקבלו, כהסדר מאוזן, המשקלל את כל השיקולים הרלבנטיים בנסיבות העניין.

מבלי לפגוע באמור לעיל, אנו סבורים כי נוכח חומרת המעשים והשיקולים שפורטו בחוות דעת המרכז להערכת מסוכנות בין גורמי הסיכון, כמו גם העליות והמורדות שהיו חלק מההליך הטיפולי, יש לקבל את עמדת המאשימה ולהאריך את התקופה בה יהיה הנאשם תחת צו מבחן. זאת ועוד, בהתאם להסדר שהושג בין הצדדים, יש להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף המקסימלי האפשרי, וכך נעשה.

18. אשר על כן, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. צו מבחן בפקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים.
- ב. לבצע 400 שעות של"צ בהתאם לתכנית אותה גיבש שירות המבחן.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין מסוג פשע.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין מסוג עוון.
- ה. פיצוי בסך של 10,000 ₪ לכל אחד מארבעת המתלוננים. הפיצויים ישולמו ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.2024 ובכל 1 לחודש שלאחריו, כאשר אי

תשלום אחד השיעורים יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מידי.

הובהרה לנאשם חובתו לקיים את הוראות שירות המבחן במסגרת צו המבחן ולבצע את עבודות השל"צ כנדרש והוא הוזהר מפני ההשלכות שעלולות להיות להפרה של כל אחד מן הצווים הללו.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון.

המזכירות תמציא העתק הכרעת הדין וגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן והודע היום כ"ב אדר ב' תשפ"ד, 01/04/2024 במעמד הנוכחים.

יפעת שטרית, שופטת

**סאאב דבור, שופט
ס. הנשיאה**

**אסתר הלמן, שופטת
נשיאה**

הוקלדעלידיליאורממן